Jēzus Draudzes DZĪVE

Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs manā vārdā, tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko es jums esmu sacījis. **/Jņ 14:26/**

Nr. 113/05, 2013

Pirmie vārdi, kurus pēc augšāmcelšanās Jēzus sacīja mācekļiem, bija: „Miers ar jums!"

Nē, tas nebija tāds miers, kuru saņemot var dusēt uz lauriem apziņā – esmu izglābts un man neko vairāk nevajag. Jā, Tavās attiecībās ar Dievu tagad ir miers, bet Tavā apkārtnē ir simtiem cilvēku, kuru sirdīs ir elle, ne miers. Jēzus dāvināja mācekļiem mieru, bet tas bija tāds miers, kurš neļauj mierīgi noskatīties, ka cilvēki iet pazušanā. Pēc vārdiem „Miers ar jums!" nākamie skanēja: „Kā Tēvs mani sūtījis, tā arī es jūs sūtu!" Kristus dotā miera piepildītie ir „svētā nemierā" degoši nest Evaņģēlija vēsti visiem, kuri Kristu un Viņa sniegto mieru vēl nepazīst.

Jēzus sacītajos vārdos „Miers ar jums!" to arī saklausām – miers ne tikai Tevī, bet arī ar Tevi, lai to nogādātu nemiera plosītiem cilvēkiem. Gribas izsaukties: „Kungs, esmu vājš! Vai spēšu Evaņģēliju nogādāt pie cilvēkiem?" Viens to nespēsi. Bet Tu esi viens no mācekļu pulka. Un šai mācekļu kopībai Augšāmceltais Kristus saka, dvešot uz viņiem dzīvības elpu: „Saņemiet Svēto Garu!" Vieni mēs nevaram, bet mēs esam iekļauti Kristus mācekļu saimē – Baznīcā. Un pār visu šo mācekļu kopību ir izlējies Svētais Gars. Tikai tā katrs atsevišķais nenomaldās. Tikai tā katrs atsevišķais spēj nest spēkpilnu Evaņģēliju pasaulē. Viņš nāk no mācekļu – Baznīcas – kopības.

Mums vienmēr no jauna jāatceras, ka esam dzīvi, auglīgi kristieši tad, ja esam savienoti ar Baznīcu, kas ir Kristus miesa pasaulē, kā to liecina Svētie Raksti. Nemiera plosītai pasaulei pilnu Evaņģēliju par Kristu nogādā ne indivīds, bet viss mācekļu kopums, kur Svētais Gars katram devis Savu dāvanu, lai ar to kalpotu cilvēku pestīšanai.

Lielas briesmas draud tur, kur kāds sāk domāt: man ir Svētais Gars, es visu zinu labāk, iešu viens. Tev ir Svētais Gars, bet arī Tavam kristīgajam brālim un māsai Tas ir, jo arī viņi taču pieder Kristus mācekļu saimei.

Vasarsvētkos bieži citējam pravieti Joēlu, kur lasām: „Es izliešu Savu Garu pār visu miesu!" Mēs saprotam – pār visu Kristus Baznīcu. Aicinu Tevi atkal no jauna novērtēt, kāda bezgala liela svētība ir Kristīgā Draudze, kuras kopībā drīksti atrasties. Nē, ne tikai atrasties, bet, kuras kopībā esot, Tu saņem žēlastību saglabāt kristīga cilvēka garīgo dzīvību. Ja nebūtu iekļauti Draudzes kopībā, mēs ietu bojā un aicinājumu pasludināt Evaņģēliju nespētu piepildīt.

Novērtēsim šo faktu, ka Svētais Gars ir izliets pār visu Kristīgo Baznīcu. Priecīgi paliekot mācekļu kopībā un no šīs kopības kalpojot cilvēku glābšanai pasaulē, mēs spēsim piepildīt Kristus lielo aicinājumu – būt pašiem izglābtiem mūžīgai dzīvei un izglābt citus.

Lai mūsu sirdīs pielūgts un augsti pagodināts ir Dievs Svētais Gars!

Svētā Gara spēku un dāvanu bagātību Draudzes kopībā piedzīvot vēlot, mācītājs Erberts

MAIJS

P	O	T	C	P	S	Sv
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

No 1. līdz 5. maijam draudzes pārstāvju grupa dosies uz Baznīcas dienām Hamburgā. Iecerēts tikties arī ar māsu draudzes pārstāvjiem no Brēmenes ev. lut. draudzes.

Ceturtdien, 9. maijā, plkst. 18.00 – Debesbraukšanas dienas dievkalpojums kopā ar Vācu ev. lut. draudzi. Dievkalpojumā piedalīsies vācu draudzes koris no Stokholmas.

Svētdien, 12. maijā, plkst. 10.00 – Mātes un Ģimenes dienas dievkalpojums, ko pārraidīs Latvijas Televīzija.

Sestdien, 18. maijā, draudze piedalīsies kultūras pasākumā Muzeju nakts. Sīkāku informāciju meklējiet izdevuma lappusēs.

Svētdien, 19. maijā, uzreiz pēc dievkalpojuma **plkst. 12.00** muzicēs koris no Berlīnes.

Svētdien, 26. maijā, pēc dievkalpojuma – Svētdienas skolas izlaidums Rāmavas muižā.

Laba vēlējumi mācītājam Kārlim Irbem, jauna aicinājuma ceļā dodoties

Dzīvē tā notiek – ceļā esot, mums ir ceļabiedri. Ar vieniem ejam kopā garāku ceļa posmu, ar citiem īsāku. Pienāk brīdis, kad ceļi sazarojas: kādi no ceļabiedriem aiziet pa viņu aicinājuma ceļu, mums jāiet pa mūsējo.

Priecājos, ka ar brāli ticībā Kārli Irbi varējām būt ne tikai ceļabiedri, bet arī kolēģi pāris gadu garumā, kalpojot Jēzus draudzē. Kopā pavadītais laiks vienmēr atstāj paliekošus iespaidus. Jauki, ja tie ir gaiši, svētīgu ieguvumu atnesoši. Esmu pateicīgs Dievam, ka varēju iepazīt Kārli kā nosvērtu, sirsnīgu, atvērtu vīru, kurš, Kristu mīlot, spēja pieņemt mani un draudzi ar visiem mūsu plusiem un mīnusiem. Kā draudze esam pateicīgi par Dieva dotajiem talantiem, ar kuriem Kārlis sirsnībā un mīlestībā kalpoja.

Tagad esam nonākuši vietā, kur ceļi sadalās. Dieva un Baznīcas vadītāju aicināts, Kārlis ir izdarījis izvēli doties ceļā, kas viņu aizvedīs uz Mazirbi, lai kalpotu par Mazirbes rekolekciju centra vadītāju un draudzes mācītāju.

Šķiršanās vienmēr ir mazliet skumja, bet, ja zinām, ka Dievs ir tas, kurš aicina jaunā kalpošanā, varam būt droši – Viņš nekļūdās. Skaistākais, īpašais ir tas, ka, lai arī dzīvē jādodas pa dažādu aicinājumu ceļiem, mums tomēr visiem ir viens kopīgs Ceļš – Kristus. Viņā paliekam vienoti. Jēzus saka: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība..."

Ticu, ka ar Kārli, viņa dzīvesbiedri Vinetu un meitiņām Sāru un Annu mūsu zemes dzīves ceļi vēl krustosies ne vienu vien reizi. Bet svarīgākais, ka mums ir šis vienojošais Ceļš – Kristus. Visi, kas iet pa šo ceļu, paliek sirdīs mīlestībā vienoti pat tad, ja laiks un attālums tos šķir.

No sirds vēlam svētīgu jaunā aicinājuma ceļu Kārlim un visai viņa ģimenei!

Pateicībā par kopā pavadīto laiku
Jēzus draudzes vārdā,
mācītājs Erberts Bikše

SVEICAM JĒZUS DRAUDZĒ!

Anna Olga Blumberga (67)
Nodarbošanās: pensionāre
Vaļasprieks: atpūšanās, bērnu auklēšana

Laine Bokta (25)
Nodarbošanās: mājsaimniece
Vaļasprieks: mūzikas klausīšanās

Iveta Šurma (26)
Nodarbošanās: kostīmu māksliniece
Vaļasprieks: fotografēšana, zīmēšana, gleznošana

Dace Abakuka (44)
Nodarbošanās: pirmsskolas skolotāja
Vaļasprieks: rokdarbi

Mārtiņš Jirgensons (20)
Nodarbošanās: fizika
Vaļasprieks: riteņbraukšana

Zanda Gertnere-Klicenko (32)
Nodarbošanās: skolotāja
Vaļasprieks: grāmatu lasīšana

Edgars Gertners (27)
Nodarbošanās: sabiedrisko attiecību speciālists
Vaļasprieks: mūzika, sports

Didzis Zariņš (42)
Nodarbošanās: elektromehāniķis
Vaļasprieks: meditācija pie dabas

Linda Sinka (19)
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: volejbols, dejošana

Sandra Sinka (22)
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: fotografēšana

Andris Kuksiks (29)
Nodarbošanās: nekustamā īpašuma vērtētājs
Vaļasprieks: sports

Ilze Uburģe (22)
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: dejošana, aktīva atpūta

Madara Uburģe (23)
Nodarbošanās: pašnodarbināta fitnesa trenere
Vaļasprieks: sports, dejošana

EIROPAS PILSOŅU INICIATĪVA VIENS NO MUMS

Latvijā kopš šā gada 16. janvāra tiek īstenots līdz šim nebijis pasākums – Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI) „Viens no mums". Tas ir ierosinājums Eiropas likumdošanā noteikt aizliegumu no ES naudas finansēt darbības, kuru īstenošana ir saistīta ar cilvēka embriju iznīcināšanu (aborti un embrionālo cilmes šūnu iegūšana) pētniecībā, attīstībā (starptautiskajā palīdzībā) un veselības aprūpē.

EPI ir salīdzinoši jauns demokrātijas instruments, kas ikvienam ES pilsonim dod iespēju ierosināt Eiropas līmeņa likumdošanas aktu. EPI organizēšanu un norisi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra regula Nr. 211/2011, kā arī Latvijas Republikas likums „Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu". Lai EPI tiktu atzīta par derīgu un priekšlikums tiktu iesniegts Eiropas Komisijai, ir jābūt izpildītiem diviem nosacījumiem:

1) iniciatīvas atbalstam ir jāsavāc vismaz 1 miljons derīgu parakstu;
2) vismaz 7 valstīs savākto derīgo parakstu skaitam ir jābūt vienādam vai lielākam par minimumu, ko aprēķina pēc formulas A x 750 (A – attiecīgās valsts Eiropas Parlamenta deputātu skaits). Latvijai minimums ir 6750, Igaunijai – 4500, Lietuvai – 9000, bet Zviedrijai – 15 000.

Parakstu vākšana EPI notiek gan elektroniski, gan uz papīra veidlapām, kuras ir apstiprinājusi Eiropas Komisija. Derīgo parakstu kopskaitu iegūst, saskaitot uz papīra un elektroniski iegūtos parakstus. Parakstīties var tikai vienreiz.

Paraksts ir derīgs, ja:

1) parakstītājs ir tiesīgs vēlēt Eiropas Parlamentu,
2) veidlapā sniegtās ziņas ir patiesas,
3) paraksts nav sniegts vairākkārt (t. sk. gan uz papīra, gan elektroniski).

Saskaņā ar vienošanos starp ES un Luksemburgas Lielhercogisti datorsistēmas drošību apstiprina Luksemburgas varas iestādes. Saskaņā ar likumu, lai EPI kādā valstī būtu derīga, ir jāsaņem arī valsts varas iestāžu (Latvijā – Centrālās vēlēšanu komisijas) atļauja. Iniciatīvai „Viens no mums" tā ir datēta ar 16. janvāri.

EPI „Viens no mums" tiesisko pamatu veido Eiropas Savienības tiesas 2011. gada 18. oktobra spriedums lietā *„Bristle* pret *Greenpeace*," kurā tiesa secināja, ka **„„cilvēka embrijs" ir katra cilvēka olšūna no tās apaugļošanas stadijas, katra neapaugļota cilvēka olšūna, kurā transplantēts nobriedušas cilvēka šūnas kodols, un katra neapaugļota cilvēka olšūna, kuras dalīšanās un turpmākā attīstība tiek ierosināta partenoģenēzes ceļā"** un ka tehnoloģijas, kas paredz cilvēka embrija iznīcināšanu, nav patentējamas.

Parakstu vākšana iniciatīvas „Viens no mums" atbalstam notiks līdz šā gada 1. novembrim. Aizpildītās papīra veidlapas šajā laikā tiks uzglabātas Krīzes grūtniecības centra birojā Rīgā. Pēc 1. novembra veidlapas tiks iesniegtas Centrālajai vēlēšanu komisijai datu pārbaudīšanai. CVK derīgo parakstu skaitu paziņos šīs iniciatīvas Eiropas Koordinācijas birojam, kas savukārt 2014. gada februārī paziņos derīgo parakstu kopskaitu. Latvijā Iniciatīvas partneri ir asociācija „Ģimene" un tās dalīborganizācijas (t. sk. „Luterāņi dzīvībai"). Atbalstu Iniciatīvai ir izteicis arī Romas Katoļu baznīcas arhibīskaps Zbigņevs Stankēvičs. Iniciatīvas koordinators Latvijā ir Jānis Lulle.

Elektroniski parakstīties ir iespējams: *www.oneofus.eu, www.draugiem.lv/viensnomums, www.luteranidzivibai.lv, www.lkr.lv*.

Parakstīties uz papīra veidlapām var portāla „Apriņķis.lv" redakcijā Rīgā, Lāčplēša ielā 24, kā arī Betānijas Dominikāņu māsu klosterī Drustu ielā 36a (svētdienās pirms un pēc vakara sv. Mises, kas sākas plkst. 18.00). Papīra veidlapas ir izsūtītas arī visiem ev. lut. draudžu mācītājiem.

Rīgas Jēzus ev. lut. draudzē parakstīties varēs, sākot no maija, pēc svētdienas dievkalpojuma. Veidlapas atradīsies pie Iniciatīvas brīvprātīgajiem vai draudzes kancelejā.

Sīkāka informācija latviski un krieviski: *www.draugiem.lv/viensnomums, www.lkr.lv* (22. februāra raidījuma „Aktuāla diskusija" ieraksts). Informācija angliski: *www.oneofus.eu*.

Jānis Lulle
Iniciatīvas „Viens no mums" koordinators Latvijā

DRAUDZES FINANSES 2012. GADĀ

Šā gada 17. martā notika draudzes Gada atskaites sapulce, kur dzirdējām par draudzes finansēm 2012. gadā. Galvenos rādītājus un īsu skaidrojumu tagad publicējam arī šeit.

Draudzes finanšu rādītāji par visu 2012. gadu šajā rakstā ir apkopoti tāpat kā ik mēnesi avīzītē: ir atspoguļoti draudzes ieņēmumi un izdevumi. Tajos nav ietverti bērnu kristīgi izglītojošā centra (bērnudārza) „Jēriņš" rādītāji, jo tā izdevumus finansē paša bērnudārza ieņēmumi.

Vispirms par draudzes ieņēmumiem. Kolektē visa 2012. gada laikā kopā tika saņemti 23 tūkst. latu, kas ir vairāk nekā gadu iepriekš. Arī ziedojumi salīdzinājumā ar 2011. gadu bija ievērojami palielinājušies: mērķziedojumi mazliet pārsniedza 24 tūkst. latu, bet vispārējie ziedojumi (bez konkrēta mērķa) bija 21 tūkst. latu. Savukārt draudzes locekļu ikgadējā nodeva veidoja 5 tūkst. latu, un tas bija mazāk nekā iepriekšējā gadā.

Ziedojumi par kazuālijām (laulības, kristības) 2012. gadā veidoja 2 tūkst. latu, bet draudzes saņemtā nomas maksa – 4,9 tūkst. latu. Dažādi citi ieņēmumi (no tiem lielākā pozīcija – maksa par dalību vasaras nometnē) kopā veidoja 9 tūkst. latu.

Izdevumu pusē lielākā pozīcija bija atalgojums un ar algām saistītie nodokļu izdevumi – gada laikā kopā 41,7 tūkst. latu, kas ietver atlīdzību mācītājiem, ērģelniecei, lietvedei, diakonijas darbiniekiem, kora vadītājai, saimniecei un grāmatvedei. Otra lielākā izdevumu grupa bija baznīcas ēkas uzturēšana – 9,3 tūkst. latu, t. sk. par apkuri gada laikā samaksāts mazliet vairāk nekā 6 tūkst. latu. LELB kopējām vajadzībām tika pārskaitīti 4 tūkst. latu. Citas izdevumu pozīcijas, kas regulāri publicētas ikmēneša tabulās, gadā kopā veidoja 32,2 tūkst. latu.

2012. gadā draudzes ieņēmumi bija 89,1 tūkst. latu, bet izdevumi – 87,2 tūkst. latu, tātad ieņēmumi pārsniedza izdevumus par 1,9 tūkst. latu. Kopumā 2012. gadā draudzes ieņēmumi ir bijuši lielāki nekā pirms gada, bet auguši arī tēriņi. Līdzīgi kā 2011. gadā, ieņēmumu lielāko daļu veidoja regulāri draudzes locekļu ziedojumi. No draudzes atbalstītājiem tika saņemti arī atsevišķi lielāki ziedojumi, kas ļāva nosegt izdevumu vajadzības un beigt gadu ar pozitīvu finanšu rezultātu.

Paldies visiem, kas savu iespēju robežās ir līdzdarbojušies draudzes praktiskajā darbībā un to atbalstījuši! Paldies arī tiem, kas draudzi un visas kalpošanas jomas aizvien patur savās aizlūgšanās!

„Jo Tam Kungam ir labs prāts uz Savu tautu, Viņš bagātīgi apveltī pazemīgos ar Savu svētību." (Ps 149:4)

Jānis Miķelsons

Jēzus draudzes vienmēr smaidīgā Lienīte Čodare savā dzīvē piedzīvojusi vairākus brīnumus. Kopā ar draudzi viņa burtiski izlūgusies vīra atgriešanos pie Dieva, piedzīvojusi brāļa dziedināšanu no vēža. Savā ierastajā mīļumā viņa aizrautīgi nosaka: „Žēl, ka Jēzus nav fiziski sataustāms. Man ļoti, ļoti gribētos viņu apkampt un samīļot."

Ar Lienīti sarunājās Edgars Gertners

Foto no personiskā arhīva: Lienīte, Ričards, Aleksandra, Elizabete un Ivo

TICĪBAS BRĪNUMU LIECĪBAS

GARS SPUROJAS PRETĪ

„No bērnības biju pareizticīgā. Māmiņa aizveda mani un brāļus uz pareizticīgo baznīcu, jo viņa pati bija tur kristīta. Mājās mammīte lika pildīt rituālus – katru rītu nobučot svētbildes, skaitīt lūgšanas un vakaros Tēvreizi. Bijām kristīti, un it kā viss bija labi, taču ar Kristu dzīvot – to viņa neiemācīja. Patiesībā augu paralēlās pasaulēs, jo mammīte bija stipri māņticīga un lika arī man ar brāļiem to piekopt. Kopš bērnības bija tā, ka naži un dakšiņas nedrīkstēja skatīties ar aso galu uz cilvēku; ja pretī nāca divas tantes, tad bija jāgriežas otrādi un jāgaida, kad nāks divi onkuļi... Kad man bija jau kādi trīspadsmit gadi, sapratu, ka dzīvoju nevis tā, kā gribu, bet tā, kā vajag. Kamēr esi mazs, tikmēr mamma ir jāklausa, bet pieaugot sāku strīdēties pretī, jo nesapratu, kāpēc nevar darīt vienkāršāk, kāpēc visu vajag tik ļoti sarežģīt? Tikai vēlāk sapratu, ka Gars jau toreiz spurojās visam pretī, jo mammītes izdarības man stipri nepatika."

KAD SĀTANAM VAIRS NESPĒJ KALPOT

Lienītei bija 24 gadi, kad mamma nomira. Lienīte atceras viņu kā cilvēku, kas aktīvi nodarbojās ar okultismu un to neslēpa no saviem bērniem. „Atceros – vienu vakaru sēžu pie viņas gultas un mamma lasa Bībeli. Es viņai jautāju: „Kā tas nākas, ka tu lasi Bībeli, bet tajā pašā laikā kaimiņiem zīlē kārtis, kādu nolādi, dziedini?" Viņa atcirta, ka tas uz mani neattiecas," stāsta Lienīte. Viņa atceras, ka visi trīs bērni no mammas ļoti baidījās, jo viņa bija stingra un pat nedaudz baisa. „Dziedināšana", kopā savešana un šķiršana, lādēšana un lāstu likšana dažkārt beidzās arī ietāli, un to visu Lienīte redzēja savām acīm.

Kad Lienītei bija 19 gadu, nomira viņas tētis un mamma sabruka – izskanošos dzīves gadus viņa pavadīja invalīdu ratiņkrēslā. Pēdējā dzīves gadā viņa izkrita no gultas, salauza roku un kāju un palika kopjama uz gultas. „Tagad es saprotu, ko ar mammu darīja sātans, kad viņa vairs nevarēja tam kalpot, – tas sāka viņu lēnām un mokoši iznīcināt. Mammīte sajuka prātā un nereti teica: „Ieknieb man, lai justu, ka esmu dzīva, jo šodien nevienu neesmu nolaidusi no kātiem!" Tas, kā viņa aizgāja, arī bija briesmīgi – nejauši uz radiatora nokūpēja lakatiņš un viņa dūmos nosmaka."

DZĪVĪBA IET, UN DZĪVĪBA NĀK

Divas dienas pirms mammas nāves Lienītei piedzima dēls Ričards. Pēc pāris gadiem piedzima Elizabete, un abi bērni tika kristīti pareizticīgo baznīcā. Turpat, kur Lienīte un viņas vīrs Ivo, kuram sievasmāte bija likusi noprast, ka jānokristās, jo pretējā gadījumā uz meitu lai necer.

„Jāatzīst – tā baznīca man nebija sirdī, jo zināju, ko mamma tur darīja ar visām svecīšu laušanām un buršanām. Mana laba draudzene Agita Jirgensena no Jēzus draudzes bija aizvedusi savu bērnu uz Svētdienas skolu, un arī es sāku vest savu Ričardu. Atceros, ka sēdēju tur atvērtu muti, klausījos kā trīsgadīgs bērns un sapratu, kādā mucā dzīvoju, jo es

neko no tā nezināju: par Jēzus dzīvi, kā Viņš strādāja, ko Viņš gribēja. Man tādas klapes no prāta, acīm un sirds sāka krist nost, es jutos kā zīdainis, ļāvu tam sevī augt. Jēzus draudzē piedzīvoju Ziemassvētkus, sāku nākt uz dievkalpojumiem un smēlu visu, ko var smelt. Erberts mani ļoti uzrunāja ar savu mieru, un man likās fantastiski, cik draudze šeit ir dzīva un vienkārša un tevi pieņem tādu, kāds esi. Tas lika ierakstīt sirdī likumu – man ir jāmainās!" smaidot saka Lienīte.

LIELĀKAIS, KO VARAM DARĪT – LŪGT

Uz baznīcu Lienīte gāja ar bērniem, vīrs Ivo par to neko negribēja dzirdēt, taču baznīcas apmeklēšanu ģimenei neliedza. Pavasarī bija iesvētāmo izlaidums, bet arī uz to Ivo neatnāca, aizbildinoties ar darbiem. „Bija sāpīgi, bet Dievs deva gudrību saprast, ka ar varu neko nepanāksi. Ivo ir tāds, kāds ir, un lielākais, ko varēju darīt, – lūgt. Es lūdzu par Ivo sirdi, tikai par to," atceras Lienīte.

Tā pagāja viens gads, otrs, trešais, bet nekas nemainījās. Piektajā gadā attiecībās iestājās krīze. „Ivo domāja, ka esmu drausmīgi pareiza un tēloju, un lika noprast, ka viņš mani tādu negrib redzēt. Taču es sapratu, ka turēšos pie Kristus, tāpēc piedāvāju: „Ja vēlies – šķiramies!" Es to pateicu pirmā, pat zinot, ka tas nav pareizi," saka Lienīte.

Tolaik viņa lūdza vēl aktīvāk nekā parasti. Aptuveni divus mēnešus viņi nodzīvoja kā svešinieki vienā telpā nesarunājoties, taču no kārtējā tālbrauciena reisa Ivo atgriezās divas dienas ātrāk.

„Es Dievam teicu – Dievs, es Tevi nesaprotu, bet pilnībā paļaujos. Ja kaut ko uztici Dievam, tad jādod Viņam iespēja darboties... Ivo atbrauca mājās, sākām pārmīt frāzes, un viņš sāka lielā mīlestībā runāties, it kā nekas nebūtu bijis. Man bija klikšķis – tātad viņš negrib iet prom, mēs viņam esam svarīgi. Sapratu, ka Dievs ir piepildījis Ivo sirdi un man devis mieru viņu pieņemt. Mēs turpinājām dzīvi tā, it kā nekas nebūtu noticis. Mums nebija pazudusi mīlestība vienam pret otru, un tas bija pats galvenais."

15 GADI LŪGŠANĀS PAR VĪRU

Divus gadus pēc zīmīgās salabšanas Lienīte negaidīti palika stāvoklī un piedzima Aleksandra. Tolaik Ivo bija nomainījis darbu un varēja pilnībā izbaudīt, ko nozīmē bērnu audzināšana. Aleksandra tika burtiski iznēsāta uz tēva rokām. Negulētās naktis, slimības, barošana un Lienītes nemitīgās rūpes par vīru lika Ivo uz ģimeni paraudzīties citādāk, ar vēl lielāku mīlestību. Aptuveni četrus gadus pēc Aleksandras piedzimšanas Lienīte ar bērniem uz baznīcu joprojām gāja bez vīra, taču viss izmainījās pēc kāda negaidīta strīda.

„Ivo ļoti sastrīdējās ar savu radinieku, un viņa mamma – mana vīratēva miesīgā māsa – skaļi nokliedzās pa pagalmu, ka nav jēgas smērēt rokas ar Ivo, jo viņai ir savas metodes, kā mūs iznīcināt. Es jau sen zināju, ka viņa ņemas ar burvestības lietām un iet pie burvēm. Kad viņa to visu pateica, es atļāvos pieiet klāt tai kundzei un pateikt: „Ja tev ir savas metodes, man arī ir savas metodes, un es par tevi lūgšu no rīta līdz vakaram." Viņa palika sarkana kā biete, un likās, ka uzsprāgs," atceras Lienīte.

Taču satraukums bija arī viņas ģimenē, un Ivo ar radiniekiem bažīgi jautāja – ko mums darīt? „Teicu: „Nu, vismaz lūdziet Dievu!" Tad pie mums uz māju atbrauca mācītājs, parunāja ar Ivo, un kopš tās dienas viņš sāka nākt uz dievkalpojumiem. Kopā izgājām iesvētes mācību, un atceros, cik laimīgs Ivo bija izlaiduma dienā. Nu jau četrus gadus viņš nāk uz draudzi un turpina smelt, smelt un smelt. Šī Dieva dāvana ir neaprakstāma. Ja Jēzus būtu šeit, es bučotu Viņa kāju pēdas," saka Lienīte.

IZGLĀBTS NO VĒŽA

„Dievam viss ir iespējams, Viņš var pacelt bezdibeni," tā Lienīte saka par traģēdiju brāļa dzīvē. Pirms gada ārsti viņam konstatēja vēzi – plecīgajam vīrietim bija izaudzis vēl viens kakls – tik liels, ka Gunārs nevarēja roku pacelt.

„Pirmajai viņš piezvanīja man, aizgājām uz dievkalpojumu. Mēs daudz runājām, un liku brālim paskatīties uz notikušo no Dieva puses: viņam bija sieva un divi bērni, Dieva svētībā noslēgta laulība, no maza dzīvoklīša Katlakalnā viņi pārcēlās uz uzcelto māju, taču tad pēkšņi draudze tika nomainīta pret tautiskajām dejām ar visām izrietošajām sekām. Beigās māja pārvērtās tusiņu vietā, svētdienās nāca miedziņš un uz baznīcu iet nebija laika. Pagāja viens, divi, pieci gadi, un es brālim teicu: „Nu, paga, saņemies un aizej varbūt?" Bet negāja. Tad lielākais dēls sāka lietot apreibinošās vielas, meita sāka klaiņot un sieva uz citiem vīriešiem skatīties. Gunārā parādījās liels rūgtums, un viņš no sievas aizgāja. Ko Dievs tolaik darīja? Viņš pagāja malā un toleranti teica – labi, tu esi brīvs. Brālis pārmeta – kāpēc Dievs nav viņu pasargājis, bet es teicu – paga, vecīt, tev bija jautri arī bez Viņa," stāsta Lienīte.

Drīz vien pēc aiziešanas no ģimenes Gunārs sastapa savu nākamo sievu. Uzzinājusi par audzēju, viņa cītīgi vadāja vīru pie dziedniecēm, kas solīja, ka viss būs labi. Tika novārdots sāls un cukurs, un solīta drīza atveseļošanās.

„Kad ārsti pateica, ka Gunāram ir vēzis, šai pūšļošanai tika pārvilkta trekna svītra. Teicu brālim: „Tev tagad ir jāizlūdz sava sieva!" Viņš spurojās pretī, ka viņai kristietība neinteresē, ka ir grūti kaut ko ieskaidrot. Bet neko jau nevarēja pārmest, jo viņa Viņu nepazina. Visu var panākt tikai ar mieru, pacietību un mīlestību. Brīnumaini, bet Ziemassvētkos viņi tomēr iesvētījās – visa ģimene. Ropažu baznīcā jumts nebija pabeigts, un dvaša bija tik liela, ka dziesmu grāmatu nevarēja saredzēt, bet es dziedāju un no sirds gavilēju. Un vēzis pazuda kā nebijis – pat dakteri brīnījās, ka nav palikušas ne mazākās rētas. Brālim teicu: „Tu Viņam esi pārāk mīļš, un Viņš negrib tevi pazaudēt. Citu zīmi tu vienkārši nesaprastu." Dievam bija vajadzīga brāļa sirds – ne velti audzējs bija iemeties tieši virs sirds..."

MUZEJU NAKTS JĒZUS DRAUDZĒ

Vasarsvētku priekšvakarā – sestdien, 18. maijā, – mūsu draudze ar lozungu „Dzīvais koks – lielākā koka baznīca Latvijā” piedalīsies Muzeju nakts pasākumā, kura tēma šogad ir „Zaļā krāsa – mežs”. Mēs aicināsim cilvēkus ienākt mūsu dievnamā un vairāk uzzināt par mūsu draudzi, baznīcu un ticību.

Saskaņā ar Muzeju nakts tēmu – zaļā krāsa, mežs un koki – nobrieda ieceres par vairākām norisēm, kas notiks baznīcā. Ikviens būs aicināts apskatīt izstādes: par kokiem Bībelē „No Ēdenes līdz Ģetzemanes dārzam”, par draudzes vēsturi „Jēzus draudze un baznīca – Vīna koks vakar un šodien” un Bībeļu izstādi „Svētie Raksti cauri gadsimtiem”. Mazie apmeklētāji būs aicināti noskatīties Svētdienas skolas skolotāju sagatavotu filmiņu. Muzeju nakts sāksies ar ērģeļmūzikas koncertu, kurā piedalīsies draudzes mūziķi, bet plkst. 23.00 būs garīgās folkmūzikas koncerts, kurā muzicēs dziesminiece Dace Kaša. Pasākuma beigās būs laiks apcerei, lūgšanai un meditācijai sveču gaismā „Klusumā un gaismā zem koku zariem”. Vienlaikus būs arī iespēja izmēģināt roku smilšu zīmēšanā un uzkāpt mūsu dievnama tornī.

Pašlaik norit sagatavošanās darbi. Lai pasākums labi un svētīgi izdotos, ir ļoti vajadzīgi palīgi – draudzes māsas un brāļi, kam vēl ir brīvs laiks kalpošanai. Būs vajadzīgi cilvēki, kas sagaidīs viesus, pastāstīs viņiem par baznīcu un draudzi un aprunāsies ar viņiem. Palīgus vajadzēs arī izdales materiālu sagatavošanā. Draudzes vīri ir aicināti uz maiņām izbrīvēt laiku, lai raudzītos, ka tiek ievērota kārtība.

Mēs aicinām arī Tevi pievienoties Muzeju nakts komandai un palīdzēt organizēt kādu no minētajām aktivitātēm un uzdevumiem!

Muzeju nakts komanda ļoti priecāsies par Tavu atsaucību!

Raksti vai zvani Jurģim: *jurgis.klotins@gmail.com*, tālr. 29182954.

„Jūsu aicinātājs ir uzticams, Viņš būs arī darītājs.” (1Tes 5:24)

SPĒJU SAVAS RAIZES UZTICĒT JĒZUM PIE KRUSTA

Mani sauc Agita. Es neesmu dzimusi kristīgā ģimenē, bet visus šos gadus, līdz atradu Jēzu, Viņš bija mani gaidījis. To es saprotu tikai tagad, kad atskatos uz lietām, kas notikušas manā dzīvē.

Pirmo apjausmu, ka ir Dievs, es guvu bērnībā, kad nejauši vecmāmiņas mājās atradu grāmatiņu „Bībeles stāsti bērniem”. Diemžēl lasīju to kā pasaku grāmatu, jo mani vecāki par Dievu nerunāja, bet vecaistēvs solīja kaut ko palasīt no Bībeles tikai tad, kad paaugšos. Vēlāk pa televizoru tika demonstrēta filma „Jēzus Kristus dzīve”. Es tajā laikā biju maza meitene. Šo filmu noskatījos un ļoti raudāju: man nebija saprotams, kā cilvēki spēja nogalināt kaut ko tik brīnišķīgu. Tad nodomāju – ja cilvēki nebūtu Kristu piesituši krustā, es varētu ar Viņu sastapties. Bet, ak, ļaunie cilvēki... Vēlāk, kad paaugos, dažas reizes biju uz dievkalpojumu. Kad gāju 7. klasē, Jēzus mani centās uzrunāt, bet es nedzirdēju... Es sāku dziedāt Rīgas Skolēnu pils bērnu korī „Rīga”. Pirmajā gadā mēs dziedājām garīgās dziesmas un uzstājāmies Jēzus un Mārtiņa baznīcās – dziedājām dievkalpojumos. Kad vecāki jautāja par dziesmu repertuāru, atbildēju izvairīgi, jo baidījos, ka par mani smiesies. No kora aizgāju, lai izvairītos no baiļu sajūtas, ka vecāki to varētu uzzināt un nosodīt. Tolaik vēl nebiju kristīta. 16 gadu vecumā man bija jāveic smaga operācija. Vecāki nolēma, ka pirms tās man vajadzētu nokristīties, bet nepiekrita, ka apmeklēju kristību un iesvētes mācības nodarbības. Tiku kristīta un iesvētīta, bet netiku ierakstīta baznīcas grāmatā. Domāju, ka ar nolūku – Dievs mani gribēja par savu bērnu pa īstam un no visas sirds, nevis pirkt mani par naudu.

Manas materiālās problēmas sākās, kad no manis aizgāja vīrs, kas atstāja mani vienu ar divām 2 un 5 gadus vecām meitām. Tolaik studēju medicīnu, tāpēc par nopietnu strādāšanu nemaz nevarēju domāt. Biju spiesta dzīvot kopā ar vecākiem. Mans tēvs gandrīz katru dienu lieto alkoholu. Bija grūti sadzīvot ar viņa plosīšanos un lamāšanos, arī roku palaišanu. Lūdzu Dievu... Viņš man deva iespēju atrast labu darbu, bet nācās pamest studijas. Alga bija tik liela, ka no tās varēju atļauties izīrēt dzīvokli, maksāt algu auklei un nepievērst uzmanību tam, ka bijušais vīrs alimentus nemaksāja. Visam pietika un palika pāri. Kļuvu tik iedomīga, ka ar degunu mākoņus stūmu. Vīpsnāju, ja kāds teica, ka sievietei ir grūti vienai audzināt divus bērnus. Tad mūsu valstī sākās krīze. Uzņēmumā sāka atlaist darbiniekus un pēc laika atlaida arī mani. Nezināju, ko iesākt. Meklēju darbu, gāju uz darba intervijām, bet visur mani atraidīja. Skaļi neviens neteica, bet lika noprast, ka nav ieinteresēti pieņemt darbā sievieti, kura viena audzina bērnus, jo bērni mēdz slimot. Tāds darbinieks nevienam nav izdevīgs. Kad Latvijā darbu neatradu, sāku apmeklēt norvēģu valodas kursus, lai apgūtu valodu un dotos uz Norvēģiju. Sākumā nemaz nenojautu, ka Dievs to visu ir iecerējis citādāk, nekā domāju es. Kursos sēdēju blakus meitenei, kura izrādījās mana vārdamāsa. Pēc nodarbībām viņa parasti piedāvāja aizvest mani mājās ar mašīnu. Katru reizi par kaut ko pļāpājām, un vienu vakaru saruna ievirzījās par Dievu. Viņa jautāja par manām attiecībām ar Dievu. Apmulsu un teicu, ka ticu Dievam, bet uz baznīcu eju reti. Nedaudz pastāstīju par sevi un teicu, ka viena nemaz ar visām grūtībām galā netiktu. Ar to arī šīs sarunas beidzās.

Maijā es aizbraucu uz Norvēģiju meklēt darbu. Neklausīju tiem, kas atrunāja un teica, ka darbu tik viegli nedabūšu. Man nebija izvēles – mājās divi bērni prasīja ēst. Prom braucot, atstāju viņām visu naudu, kas man bija. Norvēģijā dzīvoju pie brāļa; arī viņš tobrīd bija bez darba. Trīs mēnešus diendienā devos uz dažādiem uzņēmumiem un jautāju par iespējām strādāt, bet saņēmu tikai noraidījumus. Biju izmisumā, mans lepnums bija noplacis. Bija kauns atgriezties mājās bez naudas, jo vajadzēja gādāt par meitām. Ar smagu sirdi atgriezos Latvijā. Nācās svešiem cilvēkiem lūgt, lai palīdz ar pārtiku. Atkal satiku meiteni no kursiem. Biju izvārījusi ievārījumu no aličas plūmītēm un iemainīju viņai vienu burciņu pret maizes kukuli. Viņa teica, ka zina izeju no manām problēmām, un uzaicināja mani uz Alfa kursu Jēzus draudzē. Es nezināju, kas tas par kursu, zināju tikai, ka būs lekcijas, ka par to ne-

būs jāmaksā un ka stāstīs par Dievu. Sāku trešdienu vakaros apmeklēt Alfu un sāku apmeklēt arī dievkalpojumus. Sapratu, ka man savas lietas ir jāuztic Dievam. Tiklīdz to izdarīju, manā dzīvē sākās pārmaiņas. Es atradu internetā sludinājumu – sieviete meklēja kādu, kas noadītu viņas bērniem zeķes. Sāku adīt pēc pasūtījuma gan zeķes, gan cimdus, gan cepures un šalles. Vēl pēc kāda laika man piezvanīja paziņa un teica, ka ir kāds uzņēmums, kas meklē apkopēju, kura divas reizes nedēļā varētu uzkopt telpas. Jautāja, vai es nevēlētos šādu darbu. Pie sevis nodomāju, ka tas nav domāts man: kā es tā – visu laiku strādāju baltā halātā, bet tagad berzīšu grīdas! Tajā dienā atteicu, aizbildinājos, ka tīri labi iztieku ar adīšanu. Todien man pasūtījumu nepieņēma: kliente bija pārdomājusi. Tas lika aizdomāties, ka piedāvātais darbs tomēr jāpieņem. Sāku strādāt par apkopēju un pēc mēneša saņēmu piedāvājumu strādāt birojā par datu ievades operatori. Tā kā algu solīja ļoti mazu, vienojāmies, ka abus darbus apvienošu. Izgājusi Alfa kursu, sapratu, ka vēlos palikt Jēzus draudzē. Es izgāju iesvētes mācību un tiku iesvētīta šajā draudzē. Iesvētes dienā es saņēmu veselu klēpi ziedu. Baznīcā nebija neviena no manas ģimenes, izņemot meitas. Kāds man iepriekšējā dienā bija teicis, ka Dievs man dos jaunu ģimeni. Iesvētības bija tik skaistas! Es jutos īpaši. Dievs šajā dienā man sarūpēja dāvanu – pie manis pienāca sirma kundze un ar asarām acīs sacīja, ka priecājas par mani un manām meitām. Ilgi skatījos viņā: šī kundze šķita tik pazīstama, bet nevarēju atmināties, kur esam tikušās. Un tad es atcerējos – tā bija mana pamatskolas krievu un vācu valodas skolotāja.

Pēc kāda laika Dievs man atkal rādīja ceļu, pa kuru iet. Es pārcietu ceļa operāciju, pēc kuras kādu laiku nevarēju ierasties darbā. Apkopējas darbu es nezaudēju, bet zaudēju darbu birojā. Tajā dienā pa televizoru redzēju reklāmu par studijām RSU Sarkanā Krusta medicīnas koledžā. Sapratu, ka varu atsākt mācības, jo medicīna ir mans aicinājums. Šogad beigšu jau otro kursu, nākamais ir pēdējais mācību gads. Es būšu ārsta palīgs. Es varēšu atrast darbu savā profesijā. Dievs arī šobrīd rūpējas par manu finansiālo stāvokli: par labām sekmēm man ir piešķirta stipendija šim pusgadam. Lēnām viss manā dzīvē sakārtojas. Ticu, ka tas ir tāpēc, ka spēju savas raizes uzticēt Jēzum pie krusta. Esmu pateicīga Tam Kungam, ka Viņš pārveda mani mājās. Kaut arī vajadzēja iziet cauri tik daudzām grūtībām, es priecājos, ka tas man ir iemācījis pazemību. Kad kādreiz atkal būšu materiāli nodrošināta, mana lūgšana būs: „Dievs, palīdzi man nekļūt iedomīgai!"

Agita Fišmane

KĀ TEV PATIKA ALFA KURSA NEDĒĻAS NOGALE? KĀDA IR GALVENĀ ATZIŅA, KO GUVI?

Atbild Alfa kursa dalībnieki

Lelde: „Pēc Alfas nedēļas nogales ir būtiski stiprinājusies mana ticība, un esmu pārliecināta, ka bez šī pasākuma un Alfas komandas mans ceļš pie Dieva būtu krietni ilgāks un maldīgāks, nekā tas ir šobrīd.

Pārsteidzoša bija mana atklāsme par to, ka Dieva priekšā sevi apzinos kā mazu putekli, bet tajā pašā laikā jūtu, cik ļoti svarīga Viņam esmu."

Artūrs: „Pirmkārt, tas man ir kaut kas pilnīgi jauns – jauna pasaule, cita dimensija. Otrkārt, nedēļas nogale bija ļoti pozitīva, ļoti svētīga, ļoti draudzīga. Šeit cilvēki ir sanākuši kopā ap vienu kodolu, vienu tēmu un visiem ir viens kopīgs mērķis. Treškārt, jūtos ļoti labi. Būs ko domāt vēl ilgu laiku."

Kristaps: „Šī nedēļas nogale man ļoti patika, un es to atcerēšos mūžam. Vislabāk man patika slavēšanas vakars, kad pielūdzām Dievu Svēto Garu un lūdzām, lai Viņš nāk pie mums. Es sajutu Viņa klātbūtni arī fiziski – slavējot pacēlu rokas un pilnīgi jutu, kā tirpiņas iziet caur tām. Ļoti dedzīgi lūdzu Dievu, un man bira asaras. Neatceros, ka kādreiz būtu bijis tik laimīgs. Pēc piedzīvotās nedēļas nogales centīšos mainīt savu dzīvi, centīšos tikt vaļā no atkarībām."

Jānis: „Ļoti patika! Draugi teica, ka Alfa kursa nedēļas nogale ir svarīgākā šī kursa sastāvdaļa, un tagad es zinu, kāpēc. Tā tiešām ir! Svarīgākā lieta, ko ieguvu, ir tā, ka sāku izprast Trīsvienības būtību un jēgu."

Annija: „Pirmām kārtām, milzīgs paldies visai komandai! Man ļoti patika šī nedēļas nogale, viss bija fantastiski noorganizēts. Lieliska mūzika un mūziķi, ļoti garšīgs ēdiens. Viss bija ļoti jauki. Visvairāk man patika slavēšanas vakars: bija brīnišķīga atmosfēra un skaistas dziesmas. Sapratu, ka esmu uz pareizā ceļa – gribu iepazīt Dievu un atvērt Viņam savu sirdi. Ir sajūta, ka šis ir pareizais virziens. Bija ļoti forši!"

Inita: „Nedēļas nogale man ļoti patika, jo arvien vairāk izjūtu tuvu saikni ar šo draudzi. Šādi izbraukumi vienmēr satuvina. Cilvēkus, kam ikdienā ejam garām, tagad iepazīstam. Šīs nodarbības man deva jaunas atklāsmes, kā labāk izprast Dievu. Ieguvu paļāvību uz Dievu, Jēzu Kristu un Svēto Garu. Alfa kursa nodarbības man dod arvien vairāk, un nākamajā trešdienā noteikti atgriezīšos jau citā kvalitātē, lai atkal mācītos. Mani ļoti interesē garīgās lietas un vērtības, jo ikdienā strādāju ar skaitļiem. Man ļoti patika – paldies jums visiem!"

Svētdien, 1. jūnijā, plkst. 17.00
Konkordijas Universitātes (Nebraska, ASV)
A capella kora koncerts. **Visi mīļi ielūgti!**

UZMANĪBU! VASARAS NOMETNE!

Informējam, ka šogad mūsu draudzes
VASARAS NOMETNE
notiks 21.-26. jūlijā

Madonas novada
Sarkaņu pagasta „Rēķu kalnā".
Ieplānojiet atvaļinājumu laikus, lai varat piedalīties! Būsim visi kopā!
Tuvāka informācija sekos.

2013. GADA MARTA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, Ls:	
Kolektes	**2074**
Mērķziedojumi *(Alfa kursam, ambulancei, remontam u.c.)*	**1867**
Ziedojumi	**1679**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**244**
Ikgadējie ziedojumi jeb draudzes locekļu nodevas	**180**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**85**
Kopā	**6129**

Izdevumi, Ls:	
Algas *(10 darbinieki)*	**1906**
Nodokļi	**1437**
Apkure februārī	**914**
Maksājums LELB 1/10 daļa no ienākumiem	**400**
Svētdienas skolas izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**398**
Grāmatas grāmatu galdam	**220**
Pasta pakalpojumi, kopētāja izdevumi	**204**
Palīdzības pabalsti *(7 cilvēkiem)*	**175**
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	**161**
Lieldienu kartiņas – ielūgumi	**161**
Izdevuma "Jēzus Draudzes Dzīve" izdošana	**156**
Elektrība	**150**
Degviela	**80**
Ugunsdzēšamo aparātu nomaiņa	**68**
Ziedojumi	**57**
Kancelejas preces	**50**
Maināmie paklāji	**29**
"Rīgas ūdens"	**29**
Atkritumu izvešana	**28**
"Venden" ūdens	**23**
Sakaru pakalpojumi	**19**
Alfa kursa izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**18**
Bankas pakalpojumi	**10**
Apsardzes firmas pakalpojumi	**7**
Kopā	**6655**

SIRSNĪGI SVEICAM!

Ludmila Sommere	**92**	(16.05.)
Jānis Vaniņš	**87**	(03.05.)
Katrīna Ē. Skorohoda	**90**	(12.05.)
Renita Kaizere	**84**	(16.05.)
Margarita Kaļka	**84**	(23.05.)
Roberts Pudže	**80**	(28.05.)
Ruta Žīgure	**80**	(28.05.)
Eduards Brodovs	**75**	(12.05.)
Veronika V. Ļaha	**75**	(27.05.)
Inta Ostrovska	**70**	(02.05.)
Inese Birzgale	**70**	(16.05.)
Aina Stūrmane	**65**	(31.05.)
Marika Plaude	**55**	(07.05.)
Andris Koknevičs	**45**	(02.05.)
Aelita Zviedre	**45**	(22.05.)

KRISTĪTI

Lueta Ligere
Daniela Roberta Ligere
Laura Apsīte
Gustavs Klicenko
Didzis Zariņš

IESVĒTĪTI

Anna Olga Blumberga
Laine Bokta
Iveta Šurma
Dace Abakuka
Mārtiņš Jirgensons
Zanda Gertnere-Klicenko
Edgars Gertners
Didzis Zariņš
Linda Sinka
Sandra Sinka
Andris Kuksiks
Ilze Uburģe
Madara Uburģe

MŪŽĪBĀ

Jānis Dolacis
(03.02.1938.-29.03.2013.)

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Lūgšanu stunda
svētdienās plkst. 9.15

Mācītājs Erberts Bikše pieņem
trešdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 16 līdz 17.30;
no plkst. 19.30 līdz 21.00

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 14 līdz 20
trešdienās no plkst. 10 līdz 15
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 18
piektdienās no plkst. 10 līdz 14
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
otrdienās no 18 līdz 18.30
svētdienās pēc dievkalpojuma
Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19

Kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 19.30
ceturtdienās plkst. 19.30

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā,
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa ik pēc 3 nedēļām plkst. 9.30
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

Draudzes namā Dzirnavu ielā 118
Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10 līdz 13
otrdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 17.
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās no plkst. 10 līdz 16

Drēbju kamera
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10 līdz 14,
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus
Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)

Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ" (tālr. 67222698)

Redaktore: Līga Amata **Korektores:** Maija Frīdberga un Inguna Puķīte

Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Kārlis Irbe, Vita Rudzīte, Baiba Nevarževska, Alise Pīrāga, Kārlis un Iveta Liepkauli-Radiņi, Lelde Kupce, Edgars Gertners

Dizains, maketēšana: Filips Tālbergs (Evijas Godiņas prombūtnes laikā)

Konts ziedojumiem:
DNB konts: LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. nr. 90000084191

Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga LV-1050
Tālr. 67224123
e-pasts: info@jezusdraudze.lv

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums

Tiража 800 eks. Izdevums iespiests SIA "Dardedze holografija"